

Predmet C-283/21**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 98. stavka 1.
Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

4. svibnja 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

23. travnja 2021.

Tužiteljica i žaliteljica:

VA

Tuženik:

Deutsche Rentenversicherung Bund

Predmet glavnog postupka

Koordinacija sustava socijalne sigurnosti – Mirovinsko pravo – Uredba (EZ) br. 987/2009 – Članak 44. stavak 2. – Uzimanje u obzir razdoblja odgoja djeteta – Uvjet – Obavljanje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje prava Unije, članak 267. UFEU-a

Prethodno pitanje (prethodna pitanja)

1. Uzima li se prema zakonodavstvu Nizozemske, kao nadležne države članice prema odredbama u skladu s glavom II. osnovne uredbe [Uredba (EZ) br. 883/2004], razdoblje odgoja djeteta u smislu članka 44. stavka 2. Uredbe (EZ) 987/2009 u obzir na način da razdoblje odgoja djeteta u Nizozemskoj utemeljuje pravo na mirovinu jedino kao razdoblje boravišta?

U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

2. Treba li [članak] 44. stavak 2. Uredbe (EZ) 987/2009, s obzirom na daljnji razvoj uslijed presuda Suda od 23. studenoga 2000. (predmet C-135/99, [EU:C:2000:647], Elsen) i od 19. srpnja 2012. (predmet C-522/10, EU:C:2012:475, Reichel-Albert), ekstenzivno tumačiti na način da nadležna država članica mora uzeti u obzir razdoblje odgoja djeteta i ako osoba koja odgaja dijete prije i nakon razdoblja odgoja djeteta ima razdoblja koja daju pravo na mirovinu temeljem obrazovanja ili zaposlenja samo u sustavu te države, ali neposredno prije ili nakon odgoja djeteta nije uplaćivala doprinose u taj sustav?

Navedene odredbe prava Zajednice

Ugovor o funkcioniranju Europske unije (UFEU), članak 21. stavak 1.

Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, članci 5. i 11.

Uredba (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, članak 44.

Navedene nacionalne odredbe

Sozialgesetzbuch (Zakonik o socijalnoj sigurnosti, u daljnjem tekstu: SGB) Sechstes Buch (Šesta knjiga), članak 56. stavci 1., 3. i 5., članci 57. i 249.

Kratak prikaz činjenica i postupka

- 1 Tužiteljica, njemačka državljanica rođena 1958. u Aachenu/Njemačka, živjela je od 1975. do 2010. u Vaalsu, predgrađu Aachena koje se nalazi na državnom području Nizozemske. Ona je pohađala školu u Aachenu gdje je odradila i praksu koja je bila uvjet za prijem u tamošnju strukovnu školu za socijalnu pedagogiju gdje je završila obrazovanje za odgojiteljicu priznatu na razini države. Dana 1. kolovoza 1978. započela je jednogodišnju stručnu praksu u dječjem vrtiću (stručna praksa u trajanju od godine dana potrebna za priznavanje stečenog obrazovanja). Uobičajeno se ta jednogodišnja stručna praksa odvija u okviru radnog odnosa koji podliježe obveznom osiguranju. Budući da nije bilo dovoljno radnih mjesta za obavljanje te stručne prakse, tužiteljica je stručnu praksu odradila besplatno i stoga bez obveze plaćanja doprinosa za mirovinsko osiguranje. Nakon uspješno završenog obrazovanja za odgojiteljicu priznatu na razini države, 1979./80. položila je maturu za stručne studije. Nakon toga nije bila zaposlena u zanimanju za koje se obrazovala kao obveznik mirovinskog osiguranja jer joj, naime, službe za zapošljavanje u Njemačkoj zbog boravišta u Nizozemskoj nisu

mogle ponuditi radna mjesta. U Nizozemskoj pak nije mogla raditi kao odgojiteljica zbog svojeg njemačkog obrazovanja.

- 2 Tužiteljica i njezin suprug, stranka koja sudjeluje u postupku, imaju dvoje djece koje su zajedno odgojili u Vaalsu. Zbog suprugova zaposlenja, pretežni dio odgoja uglavnom je bio na tužiteljici. Oba su djeteta stalno, osobito i od 1986. do 1999., pohađala školu u Aachenu. Od rujna 1993. do kolovoza 1995. tužiteljica je samostalno vodila dječji butik u Aachenu. Za tu djelatnost nije plaćala doprinose za njemačko mirovinsko osiguranje. Od travnja 1999. do listopada 2012. tužiteljica je u Njemačkoj bila zaposlena u radnom odnosu koji zbog toga što plaća ne prelazi zakonom predviđeni iznos ne podliježe obveznom osiguranju. Dana 1. veljače 2010. ona se iz Vaalsa preselila u Aachen. Od listopada 2012. u Njemačkoj je obavljala djelatnost koja podliježe obveznom osiguranju. U Nizozemskoj nikada nije bila zaposlena. Njezin suprug je prije i poslije rođenja djece neprekidno u Njemačkoj obavljao djelatnost koja podliježe obveznom osiguranju.
- 3 Samo na temelju svojeg razdoblja boravišta u Nizozemskoj od 13. veljače 1975. (navršena 17. godina života) do uključujući 1. veljače 2010., tužiteljica je u skladu s nizozemskim pravom stekla pravo na nizozemsku osnovnu starosnu mirovinu (AOW, nizozemski Opći zakon o starosnim mirovinama) kao državno mirovinsko davanje.
- 4 Na zahtjev tužiteljice, tuženik je kao nadležni njemački zavod za mirovinsko osiguranje u evidentiranim razdobljima mirovinskog osiguranja tužiteljice obvezujuće utvrdio podatke sadržane do 31. prosinca 2007. (takozvana predbilježba). Razdoblje od 15. studenoga 1986. do 31. ožujka 1999. tuženik nije uzeo u obzir kao razdoblje odgoja djeteta, odnosno kao razdoblje koje se uzima u obzir zbog odgoja djeteta, jer je tužiteljica svoju djecu u tom razdoblju odgajala u drugoj državi članici, točnije Nizozemskoj, te u vrijeme početka odgoja u Njemačkoj nije obavljala nikakvu djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe. Razdoblje od 1. travnja 1999. do 1. lipnja 1999. tuženik je priznao kao razdoblje koje se uzima u obzir zbog odgoja djeteta za kćer jer je tužiteljica u to vrijeme u Njemačkoj bila u radnom odnosu koji zbog toga što plaća ne prelazi zakonom predviđeni iznos ne podliježe obveznom osiguranju (rješenje od 1. rujna 2014.; rješenje povodom prigovora od 12. kolovoza 2015.).
- 5 Sozialgericht Aachen (Socijalni sud u Aachenu) odbio je tužbu podnesenu zbog izostale predbilježbe za razdoblje od 15. studenoga 1986. do 31. ožujka 1999. kao razdoblje odgoja djeteta, odnosno razdoblje koje se uzima u obzir zbog odgoja djeteta smatrajući da se priznavanje razdoblja odgoja djeteta u Nizozemskoj prema njemačkom pravu ne može uzeti u obzir. Izjednačavanje razdoblja odgoja djeteta na temelju članka 44. stavka 2. Uredbe br. 987/2009 prema mišljenju tog suda nije moguće jer tužiteljica na dane rođenja svoje djece, odnosno neposredno prije njihova rođenja u Njemačkoj, odnosno prema njemačkom pravu, nije obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe i nije plaćala doprinose za njemačko obvezno mirovinsko osiguranje s osnove obavljanja

djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe. Štoviše, navršavanje razdoblja (boravišta) u nizozemskom mirovinskom osiguranju prema mišljenju tog suda ukazuje na blisku povezanost tužiteljice s nizozemskim sustavom socijalne sigurnosti. Osim toga, nema ni prekida u osiguranju. Dvostruko uzimanje u obzir razdoblja u smislu mirovinskog prava nije smisao i svrha europskog socijalnog prava čiji je cilj usklađenost (presuda od 27. listopada 2016.).

- 6 U svojoj je žalbi tužiteljica navela da je njezin život, uključujući odgoj i skrb o djeci, bio usmjeren na Njemačku kao na središte njezina životnog interesa unatoč tomu što je živjela u Nizozemskoj. Ona stoga smatra da je arbitrarno stavljena u lošiji položaj u odnosu na majku koja je svoju djecu isto tako odgajala u inozemstvu u pograničnom području, ali je najmanje jedan mjesec prije ili tijekom razdoblja odgoja u Saveznoj Republici Njemačkoj obavljala djelatnost koja podliježe obveznom socijalnom osiguranju ili je u braku sa suprugom koji je tijekom razdoblja odgoja djeteta u Njemačkoj obavljao djelatnost podložnu osiguranju u inozemstvu u kojem ima boravište. Tužiteljica smatra da nije primjereno razlikovati prema tome postoji li dovoljna veza roditelja koji odgaja dijete s mirovinskim sustavom Savezne Republike Njemačke na temelju vlastite djelatnosti ili se ta veza u tuzemstvu uspostavlja na temelju suprugove djelatnosti podložne obveznom socijalnom osiguranju. Do dvostrukog uzimanja u obzir ne dolazi jer se u mirovinu koju isplaćuje Nizozemska priznaju razdoblja u kojima postoje jednaka mirovinska prava u Njemačkoj.
- 7 Tuženik je tužiteljici tijekom žalbenog postupka odobrio mirovinu po osnovi potpuno smanjene radne sposobnosti od 1. ožujka 2018. u visini od mjesečno 109,14 eura (rješenje od 18. veljače 2019.). Uzimajući u obzir u ovom predmetu sporna razdoblja odgoja djeteta i razdoblja koja se uzimaju u obzir zbog odgoja djeteta koja do sada nisu bila uzeta u obzir, tužiteljica bi tu mirovinu primala u iznosu od mjesečno 349,02 eura.
- 8 Sociale Verzekeringsbank der Nederlande (nizozemska Banka socijalnog osiguranja, u daljnjem tekstu: SVB) u jednoj je obavijesti o ostvarenim pravima na davanja od 20. kolovoza 2019. priopćila da je tužiteljica na temelju svojeg razdoblja boravišta ostvarila davanje u skladu s AOW-om u visini od 70 %. U slučaju uzimanja u obzir razdoblja odgoja djeteta iz njemačkog obveznog mirovinskog osiguranja, nizozemska se mirovina smanjuje za 10 %.

Kratki prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 9 Pravo na višu mirovinu zbog smanjene radne sposobnosti od 1. ožujka 2018. temeljem uzimanja u obzir razdoblja odgoja djeteta i razdoblja koja se uzimaju u obzir zbog odgoja djeteta u skladu s člancima 56. i 57. šeste knjige SGB-a prema njemačkom pravu ne postoji. To što tuženik u rješenju od 18. veljače 2019. pri utvrđivanju visine mirovine nije priznao u ovom predmetu sporna razdoblja odgoja djeteta prema samom nacionalnom pravu nije sporno. Točno je da

tužiteljica ispunjava uvjete priznavanja u skladu s člankom 56. stavkom 1. drugom rečenicom točkama 1. i 3. šeste knjige SGB-a jer joj se pripisuje razdoblje odgoja djeteta i ona od priznavanja nije isključena. Međutim, priznavanje se ne može ostvariti (samo) zbog toga što razdoblje odgoja niti je uslijedilo na državnom području Savezne Republike Njemačke, niti je ekvivalentno takvom odgoju u tuzemstvu (članak 56. stavak 1. druga rečenica točka 2. u vezi sa stavkom 3. šeste knjige SGB-a).

- 10 Priznavanje u skladu s člankom 56. stavkom 3. prvom rečenicom šeste knjige SGB-a ne može se ostvariti zbog toga što odgoj oba tužiteljčina djeteta nije uslijedio u Njemačkoj. Priznavanje u skladu s člankom 56. stavkom 3. drugom rečenicom šeste knjige SGB-a isto tako nije moguće jer bi u tu svrhu onaj roditelj koji odgaja dijete morao sa svojim djetetom imati uobičajeno boravište u inozemstvu i tijekom odgoja ili neposredno prije rođenja djeteta zbog djelatnosti koju tamo, dakle u inozemstvu, obavlja u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, imati u tuzemstvu razdoblja u kojima su uplaćivani obvezni doprinosi. To u ovom predmetu nije slučaj. Priznavanje nije moguće ni u skladu s člankom 56. stavkom 3. trećom rečenicom šeste knjige SGB-a. S tim u skladu se zahtijeva da suprug tužiteljice u slučaju zajedničkog boravka u inozemstvu ima razdoblja u kojima su uplaćivani obvezni doprinosi u njemačko mirovinsko osiguranje s osnove djelatnosti u inozemstvu. To u ovom predmetu nije slučaj.
- 11 Budući da se razdoblje odgoja djeteta u skladu s člankom 56. šeste knjige SGB-a ne priznaje, ne mogu se uzeti u obzir ni razdoblja zbog odgoja djeteta u smislu člana 57. šeste knjige SGB-a. S obzirom na to da je tužiteljica u razdoblju od rujna 1993. do kolovoza 1995. u Njemačkoj obavljala samostalnu djelatnost koja je premašivala radni odnos koji zbog toga što plaća ne prelazi zakonom predviđeni iznos ne podliježe obveznom osiguranju, pravo na priznavanje razdoblja koja se uzimaju u obzir zbog odgoja djeteta isključuje se jer za to obavljanje djelatnosti nisu plaćeni obvezni doprinosi, članak 57. druga rečenica šeste knjige SGB-a.
- 12 Ishod spora ovisi o tome dovodi li ekstenzivno tumačenje članka 44. stavka 2. Uredbe br. 987/2009 u svjetlu dosadašnje sudske prakse Suda o (njemačkim) razdobljima odgoja djeteta do toga da se tužiteljici priznaju razdoblja odgoja djeteta i razdoblja koja se uzimaju u obzir zbog odgoja djeteta.
- 13 U ovom je predmetu odredba članka 44. Uredbe br. 987/2009 primjenjiva *ratione materiae* jer sadržava posebnu odredbu o ekvivalentnosti činjenica u slučaju odgoja djeteta u inozemstvu. Budući da tužiteljica, koja je u spornom razdoblju sa svojom djecom živjela u Nizozemskoj, nije obuhvaćena člankom 11. stavkom 3. točkama (a) do (d) Uredbe br. 883/2004, u skladu s člankom 11. stavkom 3. točkom (e) te uredbe Nizozemska je „nadležna država članica”. Ako Nizozemska ne uzima u obzir razdoblja odgoja djeteta, nadležna je Savezna Republika Njemačka. Stoga je (ponajprije) za odlučivanje relevantno pitanje je li točno da nizozemsko zakonodavstvo razdoblja odgoja djeteta u smislu te odredbe „ne uzima u obzir”.

- 14 U skladu s člankom 44. stavkom 1. Uredbe br. 987/2009 pojam „razdoblja odgoja djeteta” odnosi se na svako razdoblje koje se priznaje prema mirovinskom zakonodavstvu države članice ili na temelju kojeg se ostvaruje pravo na dodatak uz mirovinu izričito zbog toga što je osoba odgajala dijete, bez obzira na način određivanja tih razdoblja te jesu li ostvarena za vrijeme odgoja djeteta ili su priznata retroaktivno. S tim u skladu, kao činjenica u smislu mirovinskog prava mora postojati ili izričito priznavanje ili dodatak uz mirovinu upravo zbog odgoja djeteta, dakle, mora postojati poveznica s određenim razdobljima odgoja. Potrebno je da se razdoblja odgoja djeteta kao takva priznaju i/ili su predviđena (viša) prava na davanja samo na temelju odgoja djeteta. Nije bitno priznaju li se u konkretnom slučaju razdoblja odgoja djeteta ili ne, nego samo to predviđa li uopće zakonodavstvo države članice uzimanje u obzir razdoblja odgoja djeteta kao razdoblja u smislu mirovinskog prava (tako i nezavisni odvjetnik N. Jääskinen u svojem mišljenju od 1. ožujka 2012. u predmetu Reichel-Albert, C-522/10, EU:C:2012:114, t. 67.).
- 15 U mirovinskom sustavu Nizozemske razdoblja odgoja djeteta ne priznaju se izričito kao takva niti na temelju tih razdoblja proizlazi dodatak ili neki drugi učinak na prava na davanja u smislu članka 44. stavka 2. Uredbe br. 987/2009. Nizozemska državna mirovina u skladu s AOW-om (Algemene Ouderdomswet, Opći zakon o starosnim mirovinama) pritom ovisi samo o nizozemskim razdobljima boravišta, odnosno razdobljima rada. Svaki stanovnik ostvaruje za svaku godinu u kojoj je on u Nizozemskoj živio ili radio 2 % od pune mirovine u skladu s AOW-om. Tko je u skladu s AOW-om bio osiguran 50 godina, ostvaruje pravo na primitak mirovine u skladu s AOW-om u punoj visini. Budući da je tužiteljica u Nizozemskoj živjela gotovo 35 godina, ona s tim u skladu ima pravo na mirovinu u skladu s AOW-om u visini od oko 70 %. Svatko tko je navršio potrebna razdoblja boravišta, odnosno razdoblja rada u Nizozemskoj kao i zakonom predviđenu dob za umirovljenje, ima pravo na mirovinu u skladu s AOW-om. Budući da se državna mirovina temelji samo na razdobljima boravišta i razdobljima rada navršenim u Nizozemskoj, a nikako na razdobljima odgoja djeteta kao činjenici relevantnoj u smislu mirovinskog prava, vijeće smatra da nizozemski mirovinski sustav „ne uzima u obzir” razdoblja odgoja djeteta u smislu članka 44. stavaka 1. i 2. Uredbe br. 987/2009.
- 16 U slučaju da Sud niječno odgovori na prvo prethodno pitanje, prema članku 44. stavku 2. Uredbe br. 987/2009 moguća je nadležnost Savezne Republike Njemačke kao države članice čije se zakonodavstvo u skladu s glavom II. Uredbe br. 883/2004 primjenjivalo na dotičnu osobu. Uvjet iz članka 44. stavka 2. u tužiteljčinu slučaju nije prema stavku 3. tog članka isključen jer tužiteljica u Nizozemskoj nije obavljala djelatnost zaposlene osobe ili samozaposlene osobe.
- 17 S obzirom na tekst odredbe, uvjet iz članka 44. stavka 2. Uredbe br. 987/2009 nije ispunjen. Naime, u skladu s tom odredbom je potrebno da je tužiteljica u trenutku u kojem je počelo uzimanje u obzir razdoblja odgoja djeteta za dotično dijete prema njemačkom zakonodavstvu (dakle, u trenutku rođenja njezino dvoje djece) obavljala djelatnost kao zaposlena ili samozaposlena osoba. To u ovom predmetu

nije slučaj. U skladu s dosadašnjom sudskom praksom Suda, međutim, prema mišljenju vijeća moguće je ozbiljno razmotriti da se članak 44. stavak 2. Uredbe br. 987/2009 ekstenzivno primijeni i izvan okvira teksta tog članka i na slučajeve u kojima osiguranici prije rođenja djece nisu obavljali djelatnost uz naknadu kao zaposlene ili samozaposlene osobe, ali su zato prije rođenja besplatno obavljali djelatnost koja nije podlijeжала obvezi osiguranja, a nakon rođenja su obavljali djelatnost samozaposlene osobe koja nije podlijeжала obvezi osiguranja. Potrebno je odlučiti jesu li i ti uvjeti dostatni da bi se u smislu dosadašnje sudske prakse Suda smatralo kako je riječ o dostatnoj povezanosti između razdoblja odgoja i razdoblja osiguranja u njemačkom mirovinskom sustavu.

- 18 Prema shvaćanju ovog vijeća, u svjetlu članka 21. UFEU-a i uzimajući u obzir dosadašnju sudsku praksu Suda, takvo je ekstenzivno tumačenje logično (Sud, presuda od 19. srpnja 2012., C-522/10, Reichel-Alber, t. 35. i 45., EU:C:2012:475).
- 19 Usporede li se predmeti u kojima je Sud do sada donio presude s ovim predmetom, kao značajnu razliku treba utvrditi da tužiteljica prije prijenosa svojeg boravišta u inozemstvo, a osobito prije rođenja svoje djece, u Saveznoj Republici Njemačkoj uopće nije obavljala nikakvu djelatnost koja podliježe obvezi osiguranja, nego je ondje prije rođenja svoje djece ostvarila samo razdoblja obrazovanja (takozvana razdoblja koja se priznaju) koja se uzimaju u obzir u smislu mirovinskog prava te nakon rođenja najprije više godina uopće nije bila zaposlena. Međutim, u prilog tomu bi se moglo reći da i u predmetnom slučaju treba pretpostaviti postojanje dostatne povezanosti između razdoblja odgoja djeteta i razdoblja osiguranja.
- 20 U prilog takvoj povezanosti ide činjenica da je cijela karijerna biografija tužiteljice bila usmjerena isključivo na Saveznu Republiku Njemačku: tužiteljica je isključivo u Njemačkoj pohađala školu i tamo uspješno završila obrazovanje za odgojiteljicu priznato na razini države; odgovarajuća razdoblja koja se priznaju s osnove (strukovnog) obrazovanja u njezinoj su evidenciji osiguranja i zabilježeni. Godine 1978./79. završenu jednogodišnju stručnu praksu potrebnu za priznavanje završenog obrazovanja tužiteljica je u pravilu trebala odraditi uz naknadu i time uz obvezu plaćanja doprinosa za osiguranje. Međutim, ta je stručna praksa odradena (slučajno) besplatno, i stoga bez obveze osiguranja, jer je u to vrijeme u mjestu obrazovanja bilo više kandidata nego sistematiziranih mjesta za buduće odgojiteljice i odgojitelje. U Nizozemskoj tužiteljica nije našla nikakav posao jer nije mogla dokazati da posjeduje obrazovanje koje se tamo zahtijeva. U Njemačkoj zapošljavanje nije uspjelo zato što su je u pogledu posredovanja pri zapošljavanju uputili na mjesto boravišta (Nizozemska). I daljnji način života tužiteljice bio je pretežno usmjeren na pravni, ekonomski i socijalni sustav Njemačke: njezina su djeca pohađala školu u Njemačkoj, tako da se dio odgoja djece nužno odvio i u Njemačkoj. Njezin je suprug prije i nakon rođenja zajedničke djece obavljao djelatnost koja podliježe obvezi osiguranja isključivo u Njemačkoj. Sama tužiteljica nikada nije u Nizozemskoj obavljala djelatnost koja podliježe obvezi osiguranja u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe.

Suprotno tomu, ona je od rujna 1993. do kolovoza 1995. u Njemačkoj obavljala djelatnost samozaposlene osobe koja nije podlijezala obvezi osiguranja. Od travnja 1999. do listopada 2012. ona je u Njemačkoj bila u radnom odnosu koji zbog toga što plaća ne prelazi zakonom predviđeni iznos nije podlijezao obveznom osiguranju, odnosno obavljala djelatnost koja ne podliježe obvezi osiguranja, te je od listopada 2012. u Njemačkoj bila u radnom odnosu koji ima obilježje nesamostalnog rada. Vijeće ne zanemaruje činjenicu da tužiteljica, za razliku od navedenih slučajeva o kojima je Sud prethodno odlučivao, svoje boravište nije samo privremeno prenijela u drugu državu članicu, nego je tamo trajno živjela. Vijeće tu razliku međutim ne smatra relevantnom. Mjerodavno je, naprotiv, to što je iz tužiteljicine karijerne biografije razvidna uključenost isključivo u svijet rada odnosno profesionalni svijet u Saveznoj Republici Njemačkoj. Ako se razdoblja odgoja djeteta, odnosno uzimanje u obzir razdoblja zbog odgoja djeteta ne bi uzelo u obzir samo zato što je tužiteljica svoje boravište imala na nizozemskom državnom području, nekoliko stotina metara iza granice Grada Aachena, odnosno njemačke državne granice, sa stajališta vijeća koje odlučuje u ovom predmetu to ne bi bilo u skladu sa slobodom kretanja koja je građanima Unije zajamčena člankom 21. UFEU-a.

- 21 Prema shvaćanju vijeća, mnogo toga ide u prilog tomu da se dostatnom povezanošću s njemačkim sustavom mirovinskog osiguranja može smatrati jednogodišnja praksa koju je tužiteljica prije rođenja svoje djece samo slučajno odradila besplatno, time i bez obveze osiguranja, te obavljanje djelatnosti samozaposlene osobe koje ne podliježe obvezi osiguranja nakon rođenja djece, odnosno radni odnos od 1999. koji zbog toga što plaća ne prelazi zakonom predviđeni iznos nije podlijezao obveznom osiguranju, a koji je tuženik uzeo u obzir. Dvostruko uzimanje u obzir paralelnih razdoblja boravišta u Nizozemskoj i razdoblja odgoja djeteta u Njemačkoj (vidjeti u tom pogledu o uvodnu izjavu 12. Uredbe br. 883/2004, prema kojoj je potrebno izbjegavati preklapanja davanja iste vrste za isto razdoblje) ne postoji. Naime, u slučaju uzimanja u obzir razdoblja odgoja djeteta prema njemačkom mirovinskom pravu starosna se mirovina tužiteljice u Nizozemskoj odgovarajuće smanjuje.